

Gezinsdoop / kinderdoop

Uitzending van de leerlingen (Mat. 28: 16 - 20):

De elf leerlingen gingen naar Galilea, naar de berg die Jezus hun had genoemd, 17 en toen ze hem zagen bewezen ze hem eer, al twijfelden enkelen nog. 18 Jezus kwam op hen toe en zei: 'Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde. 19 Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest, 20 en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat ik jullie opgedragen heb. En houd dit voor ogen: ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.'

Na Zijn opstanding verschijnt de Heer Jezus in Galilea.

Daar geeft Hij hun de opdracht:

1. de wereld in te trekken,
2. de mensen tot Zijn volgelingen te maken,
3. hen te dopen in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest en
4. hen te onderwijzen.

De leerlingen zijn apostelen geworden, uitgezonden die het Evangelie van hun Heer verkondigen. Zij hebben bekeerlingen gedoopt / laten dopen en hen onderwezen.

De naam

De apostelen waren zo vol van hun Heer, dat ze soms alleen Zijn naam bij de doop gebruikten. Zo lezen we in het boek Handelingen:

- En hij [= Petrus] gaf opdracht hen te dopen in de naam van Jezus Christus. (Hd. 10:48)
- Toen ze dat gehoord hadden, lieten ze zich dopen in de naam van de Heer Jezus, (Hd. 19:5)

Een dergelijk geval wordt beschreven in Hd. 8: 16,17. Petrus en Johannes leggen de Samaritanen die alleen in Jezus' naam zijn gedoopt de handen op en dan ontvangen deze bekeerlingen de Heilige Geest.

De constructie "in de naam van" kan echter gemakkelijk tot verwarring aanleiding geven. Vergelijk de volgende twee teksten:

- Maar Petrus zei [tegen de verlamde bedelaar]: 'Geld heb ik niet, maar wat ik wel heb, geef ik u: in de naam van Jezus Christus van Nazaret, sta op en loop.' (Hd. 3:6)
in de naam van Jezus Christus =
en tw onomati ihsou cristou =
'in/door de naam van Jezus Christus', d.w.z. op gezag en door de kracht van die naam en de Persoon die deze naam draagt.
(Bron: Studiebijbel CvB)
- Toen ze dat gehoord hadden, lieten ze zich dopen in de naam van de Heer Jezus, (Hd. 19:5)
in de naam van Jezus Christus =
eiς, to onoma tou kuriou ihsou

Dit voorzetsel "eis" vraagt nu onze aandacht.

Wanneer in de Bijbel het werkwoord voor dopen wordt gebruikt, dan gebeurt dat bijna¹ altijd in combinatie met dit voorzetsel.

De hoofdbetekenis ervan luidt: "naar, naar binnen"²

Dus na hun bekering krijgen nieuwe gelovigen deel aan het Nieuwe Verbond dat Christus heeft ingesteld.

Dit Nieuwe Verbond kent twee tekenen: doop en avondmaal. De doop is teken van opname in dit Nieuwe Verbond. De heiden of jood die door de werking van de Heilige Geest tot geloof in Jezus Christus komt, gaat deel uitmaken van het lichaam van Christus (1 Kor. 12:13).

Water

De doop wordt bediend met water. Water is het *symbool* van reiniging. Immers, wie wil naderen tot en horen bij de heilige, zondeloze God van Israël, moet eerst schoongemaakt / gereinigd worden.³ Zo kreeg Paulus na zijn bekering te horen: "Wat aarzel je dan nog? Sta op, laat je dopen en je zonden wegwassen, terwijl je Zijn naam aanroept." (Hd. 22:16) Na deze schoonmaakbeurt, moet je een rein leven blijven leiden. (1 Petr. 1: 15,16)

En als je in zonde valt, moet je je niet nog een keer laten dopen, maar dan moet je je zonden openlijk toegeven en om vergeving vragen: "Belijden we onze zonden, dan zal hij, die trouw en rechtvaardig is, ons onze zonden vergeven en ons reinigen van alle kwaad." (1 Joh. 1:9)

De manier van dopen

Aanhangers van de volwassendoop zijn vaak de mening toegedaan, dat een echte doop alleen via onderdompeling kan plaatsvinden. Want *dopen* betekent *onderdompelen*.

De vraag rijst echter of dit argument wel zo sterk is. Een aantal overwegingen:

¹ Vincent's Word Studies bij Mat. 28: 19: **Baptizing into the name has a twofold meaning.**

1. **Unto**, denoting **object or purpose**, unto repentance (Mat. 3:11); for the remission of sins (Act. 2:38).

2. **Into**, denoting **union or communion with**, as Rom. 6:3, "baptized into Christ Jesus; into his death;" i.e., we are brought by baptism into fellowship with his death. **Baptizing into the name of the Holy Trinity implies a spiritual and mystical union with him.** Εἰς, into, is the preposition commonly used with baptize. See Act. 8:16; Act. 19:3, Act. 19:5; 1Co. 1:13, 1Co. 1:15; 1Co. 10:2; Gal. 3:27. In Act. 2:38, however, Peter says, "Be baptized **upon** (ἐπι) the name of Jesus Christ; and in Act. 10:48, he commands Cornelius and his friends to be baptized **in** (ἐν) the name of the Lord. To be baptized **upon** the name is to be baptized on the confession of that which the name implies: **on the ground of the name**; so that the name Jesus, as the contents of the faith and confession, is the ground upon which the becoming baptized rests. **In** the name (ἐν) has reference to **the sphere within** which alone true baptism is accomplished.

² εἰς *eis* mit Akk. in - hinein, nach, zu

Urspr. bezeichnet εἰς die gleichen räumlichen Dimensionen wie → ἐν, jedoch als Richtung auf ein Ziel hin, nicht als richtungslose Lokalangabe. Seine Anwendung im NT entspricht weitgehend dem klass. Gebrauch, aus dem sich auch spezifisch ntl. Wendungen in der Regel ableiten lassen. (Bron: Exegetisches Wörterbuch zum Neuen Testament.)

³ Vgl. in het OT de wijding van de Levieten (Num. 8:5 e.v.).

1. In de eerste plaats zij erop gewezen, dat bij het Griekse werkwoord voor dopen “baptizo” de nadruk niet hoeft te liggen op “onderdompeling”, maar op het “wassen”, dus op het “schoonmaken met water”, zie Luk. 11:38.
2. In de tweede plaats is de apostel Paulus zo vrijmoedig het woord “dopen” te gebruiken in een situatie waarbij van een onderdompeling in het geheel geen sprake is, nl. 1 Kor. 10: 2. De Israëlieten trokken immers droog door de Schelfzee!
Let ook op het verschil in voorzetsel: allen lieten zich *εἰς* Mozes⁴ dopen *ἐν* de wolk *ἐν* de zee. (Wolk en zee zijn “slechts” middel en geen doel!)
3. In de derde plaats moet vermeld worden dat het gebeuren op de pinksterdag natuurlijk een vervulling van de belofte uit Ezechiël 36 vs. 25 en verder is. Daar zegt de Heer immers tegen Zijn volk: “Ik zal **rein water over u sprengen**, en gij zult rein worden; van **al** uw onreinheden en van al uw afgoden zal Ik u reinigen. Een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste; het hart van steen zal Ik uit uw lichaam verwijderen en Ik zal u een hart van vlees geven. **Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven** en maken, dat gij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt.” [NBG] Merk trouwens op dat een beetje water al genoeg is om iemand *helemaal* te reinigen.
4. Tot slot wordt in Titus 3:5 en Ef. 5:26 gesproken over een “bad” en dat wijst toch duidelijk op afwassing en *niet* op totale onderdompeling. Het is dan ook niet toevallig dat we in het “het onderwijs van de 12 apostelen” (± 90 na Chr.) lezen dat in plaats van de doop in stromend water ook een driemalige **overgieting** over het hoofd in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest was toegestaan. Vandaar ook dat we afbeeldingen uit de begintijd van het christendom tegenkomen waarop de dopeling in een badkuip staat en overgoten wordt.⁵ Merk op dat deze vorm van dopen nooit

zou zijn toegestaan als onderdompeling essentieel voor de doophandeling zou zijn.

Gezien het bovenstaande zijn er de nodige vraagtekens te plaatsen bij de bewering dat de doop alleen via onderdompeling zou mogen worden voltrokken. De vraag *naar de manier waarop* gedoopt wordt, lijkt mij ondergeschikt aan die *naar de persoon in wie* gedoopt wordt. Het antwoord op die vraag geeft namelijk aan bij wie / Wie je hoort! (Vgl. 1 Kor. 1: 13-15)

Leven in verbanden

Aanhangers van de volwassendoop wijzen graag op het verband tussen persoonlijk geloof en doop. Een geliefde tekst is Markus 16 vs.16: “Wie gelooft en gedoopt is zal worden gered, maar wie niet gelooft zal worden veroordeeld.” Meestal wordt trouwens alleen het eerste deel van vs. 16 geciteerd: dus eerst geloven en dan dopen. Een kind kan nog niet echt geloven, dus dat mag nog niet gedoopt worden.

Maar wie niet gelooft, zal worden veroordeeld. Worden kinderen dan veroordeeld? Anders gezegd, waarom alleen het eerste deel citeren en de consequentie van het tweede deel weglaten?

Dat de doop op bekering volgt, blijkt duidelijk uit het NT. Maar het bij deze conclusie te laten, zou tot een te beperkte visie leiden.

Wie de Heer wil leren kennen, moet niet alleen kennisnemen van het NT, maar ook van het OT. Reeds in het OT speelt het begrip verbond een belangrijke rol.

We zien dat bijv. al bij Noach. Als God hem redt door de ark, dan mag zijn huis / gezin in die redding delen (Gen. 7: 13 en Hebr. 11: 7).

Als God een verbond met Abraham sluit, dan deelt diens huis daarin en krijgen de jongens⁶ aan het begin van hun leven het teken van Gods verbond dat Abraham pas kreeg, *nadat* hij tot geloof was gekomen. (Gen. 17:12 en 13; Rom. 4:10 en 11).

Merk trouwens op hoe serieus de Heer dit verbondsteken neemt: “Een onbesnedene, een mannelijk persoon van wie de voorhuid niet verwijderd is, moet uit de gemeenschap gestoten worden, omdat hij het verbond verbroken heeft.” (Gen. 17:14).

Zie voor het begrip huis in het OT bijv. ook:

- Aäron → Lev. 16: 6;
- Obed-Edom → 2 Sam. 6:11;
- David → 1 Kron. 17: 27;
- Zedekia → Jer. 38:17 enz. enz.⁷

van de overstorting. Eerst later is deze geworden tot de gewoonte om de oppervlakkig in het doopbekken bevochtigde vingertoppen op het voorhoofd van de dopeling te drukken. Zo kunnen wij dus als gebruik voor de doophandeling onderscheiden tussen: onderdompeling (voorover of achterover, in levend of stilstaand water dan wel in een vast doopvont), overstorting, begieting, besprenkeling (met één of twee handen), bevochtiging.”

(Bron: “Gij zijt gedoopt” van prof. Lekkerkerker, blz. 89,90)

⁶ Natuurlijk werden vrouwen niet besneden, want dat zou verminking zijn!

⁷ Voor een uitgebreid onderzoek naar het begrip “huis” verwijs ik naar het overzicht van prof. Versteeg in “Rondom de doopvont”.

⁴ Hun “doop” was symbool van inlijving bij Mozes: “Want ik wil u er niet onkundig van laten, broeders-en-zusters, dat onze voorouders allen onder de wolk geweest zijn en allen door de zee zijn getrokken, allen bij 'Mozes' zijn ingelijfd, gedoopt in de wolk en de zee, ..” (Naardense Bijbel)

[Merk trouwens op dat *allen* – dus ook de kleine kinderen – in Mozes werden ingelijfd!]

Vgl. deze vertaling ook bij 1 Kor. 1 vs. 13: “Is de Christus in stukken gedeeld? Is Paulus soms voor u gekruisigd? Of zijt ge **in de naam van Paulus in-gedoopt?**”

Zie ook de New American Standard Bible: “Or were you baptized in the name of Paul?”. Bij het voorzetsel “in” staat dan in de kantlijn: “lit *into*”. Dus: we vertalen “in”, maar er staat eigenlijk: “naar binnen”.

⁵ “Op grond van oude prenten kan men nog verder onderscheiden tussen: begieting, besprenkeling en overstorting. Bij de Doopsgezinden vond de begieting in de 17e en 18e eeuw plaats uit een schaal of kruik, ook wel met de holle hand uit een emmer. Zulk een handeling kan worden tot een overstorting met de beide handen. Gereformeerde predikanten lieten blijkens afbeeldingen uit de 18e eeuw het water tussen de vingers door op het hoofd van het kind stromen, een variant

Deze lijn wordt in het NT doorgetrokken, omdat ook daar over “huizen” wordt gesproken als de doop wordt bediend. Denk bijv. aan Hd. 16: Lydia en haar huis (vs.15) als ook aan de gevangenbewaarder met zijn huis (vs. 33)⁸.

Dezelfde lijn zien we ook later terug.

Als er in het jaar 252 te Carthago een Synode wordt gehouden waar 67 bisschoppen samenkomen dan verklaren zij unaniem⁹:

"dat aan geen enkel menselijk wezen Gods genade en barmhartigheid bij de geboorte onthouden mag worden. Want indien zelfs de grootste zondaars, die vroeger zwaar tegen God misdreven hebben, wanneer zij later het geloof hebben aangenomen, vergeving van zonden zouden verkrijgen en niet van het doopsel en de genade worden uitgesloten, hoeveel te minder mag dan het pasgeboren kind worden geweerd dat nog geen zondige daad heeft bedreven, maar alleen naar het vlees uit Adam geboren, door die eerste geboorte de besmetting van de oude doodschuld heeft opgelopen."

En de protestantse kerken belijden al eeuwen met de Heidelbergse Catechismus van 1563 (vraag en antwoord 74):

"Moeten ook kleine kinderen gedoopt worden?"

Ja, want de kinderen horen evengoed als de volwassenen bij Gods verbond en bij zijn gemeente.

Ook worden aan hen evenals aan de volwassenen, door het bloed van Christus, de verlossing van de zonden en de Heilige Geest, die het geloof werkt, beloofd.

Daarom moeten zij door de doop, als teken van het verbond, bij de christelijke kerk ingelijfd en van de kinderen van de ongelovigen onderscheiden worden. In het oude verbond gebeurde dat door de besnijdenis, in het nieuwe verbond is in plaats daarvan de doop ingesteld."

De doop geschiedt in (de naam van) de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Hij symboliseert de eenheid die er mag zijn tussen de dopeling en de drie-enige God:

- God de Vader wil ook de Vader van dit kindje zijn;
- God de Zoon is ook voor dit kindje gestorven;
- God de Heilige Geest wil ook in dit kindje werken.¹⁰

Waarom dan dit kind van God de doop onthouden?

De erfzonde

Een belangrijk argument om kleine kinderen te dopen is altijd de erfzonde geweest. Deze wordt op twee manieren uitgelegd:

1. Toen Adam en Eva in de Hof van Eden zondigden, kregen zij een zondige natuur. Deze zondige natuur wordt steeds aan de volgende generatie doorgegeven.

⁸ Het huis volgt het hoofd van het gezin in het geloof, vandaar dat er in vs. 31 staat: "Geloof (enkelvoud) in de Heer Jezus en u (enkelvoud) zult gered worden, u en uw huisgenoten."

⁹ Drs. M. Dieperink: "De kinderdoop, ja of nee?", blz. 7

¹⁰ Merk op hoe de Heilige Geest al voor de geboorte werkzaam was in Johannes de Doper: nog in de schoot van zijn moeder werd hij met de Heilige Geest vervuld (Luc. 1:15)!

2. Toen Adam zondigde, zondigde ik zelf, want in Adam overtrad ook ik zelf Gods gebod. Lees in dit verband 1 Kor. 15: 22 uit de SV met de bijbehorende kanttekening: "Want gelijkse alle in Adam sterven, alsoo sullen'se oock in Christo alle levendich gemaect worden." Kanttekening: "Ofte, door Adam. Dat is, door de sonde die Adam heeft gedaen, ende alle sijne naekomelingen in hem, als zijnde in zijne lendenen. Rom. 5:12."

Dit laatste klinkt in onze westerse oren misschien merkwaardig, maar het is wel een Bijbelse manier van spreken die we bijv. ook in de Hebreeënbrief tegenkomen (Vgl. Hebr. 7:9 en 10).

De NBV vertaalt in Psalm 51 vs.7: "Ik was al schuldig toen ik werd geboren, al zondig toen mijn moeder mij ontving."

Door de eeuwen heen heeft de hoofdstroom van de kerk beleden dat baby's het teken van de doop horen te ontvangen: het teken (1) dat ook zij bij de drie-enige God en Zijn gemeente horen, (2) dat ook hun zonden door het bloed van Christus zijn afgewassen en (3) dat de Heilige Geest ook in hen wil werken. Zij mogen immers via hun ouders delen in de verbondsrelatie met hun Heiland!¹¹

Begraven en opgestaan

Het eerste verzet tegen de kinderdoop waarvan een schriftelijk verslag is overgeleverd, is afkomstig van de kerkvader Tertullianus (geboren ± 160 na Chr.). Hij wilde de doop uitstellen, want hij dacht dat de doop de reeds begane zonden afwaste. Het was volgens hem echter zeer moeilijk om reiniging voor zonden te krijgen die na de doop waren begaan.¹²

Dit bericht is zeer opvallend te noemen. In evangelische kring wordt bij het dooponderwijs vaak Romeinen 6 als uitgangspunt genomen. Kern van de doop is dan, dat "oude mens" het graf ingaat en "de nieuwe mens" uit het water omhoog komt. Een geliefde uitdrukking voor de doop is daarbij de term "watergraf".

Wie in zijn Bijbel over de doop leest, komt echter het woord "watergraf" niet tegen, maar wel het woord "waterbad" (Ef. 5:26¹³). En je gaat niet het bad in om te sterven, maar om je schoon te (laten) maken!

Het hele onderwerp dood en opstanding speelt bij de doopdiscussie van Tertullianus geen enkele rol, maar het gaat uitdrukkelijk om reiniging!

De vraag rijst dan ook of de bovengenoemde evangelische interpretatie wel juist is. Er staat namelijk

¹¹ Kinderen van (een) gelovige ouder(s) zijn niet onrein, maar heilig, d.w.z. ze behoren niet tot het rijk van ongelof en duisternis, maar ze zijn apart gezet voor God en horen bij Hem (vgl. 1 Kor. 7:14 met 2 Kor. 6: 14 t/m 18). Dit wil echter niet zeggen dat ze zondeloos zijn. Ook zij stammen af van Adam / zijn in Adam en hebben de afwassing van hun zonden nodig!

(Let op het verschil: de ongelovige partner wordt *geheiligd* genoemd, maar het kind *heilig* (vgl. Rom. 11:16b) [NBG].)

¹² Dr. J.G. Woelderink: "Het doopsformulier", blz. 36

¹³ Ef. 5: 25,26 "Mannen, hebt uw vrouw lief, evenals Christus zijn gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft, om haar te heiligen, haar reinigende door het **waterbad** met het woord,..." [NBG]

helemaal niet dat je het water wordt ingedoopt, maar dat je *Christus* wordt ingedoopt!

Let bijv. eens op vs. 3: “Weet u niet dat wij die gedoopt zijn in Christus Jezus, zijn gedoopt in Zijn dood?”¹⁴

Dus: wie in Christus komt - in Hem wordt *binnengedoopt* - , deelt in *Zijn* dood! Zijn dood, wordt mijn dood! Zijn opstanding, mijn opstanding! Zoals ik in Adam stierf, mag ik in Christus opstaan! En hoe kun je nou in zonde blijven leven als je een eenheid¹⁵ met Christus bent gaan vormen¹⁶, vraagt Paulus zich af. Dat bestaat toch niet!

Let ook op het gebruik van het voorzetsel *met* in het vervolg: *met* Hem gekruisigd (vs. 6; vgl. Gal. 2:19-20). Daar is de doop geen beeld van, maar het wordt een logische opmerking als je zegt: in Christus gekruisigd!

Om over na te denken: hoe moeten kinderen van gelovige ouders worden gezien: zijn ze *in* Christus, of *buiten* Christus? Anders geformuleerd: horen ze bij Hem en Zijn rijk of horen ze tot het rijk van de duisternis? (Vgl. Kol.1:13)

Gedoopt en dus gered?

Betekent gedoopt-zijn nu ook dat je gered bent?

Natuurlijk niet! Als de Bijbel iets duidelijk maakt is het wel dat geloof moet blijken.

Lees 1 Kor. 10 maar: het grootste deel van de besneden Israëlieten liet God bezwijken in de woestijn, omdat ze niet naar Hem wilden luisteren.

Ouders die hun kinderen laten dopen, hebben dan ook de taak hun kinderen op te voeden als kinderen *van God* die aan hun zorg zijn toevertrouwd. Zij moeten hun kinderen leren, wat het betekent kind van God te zijn en als kind van God te leven.

Maar hoe kan een kind een Bijbelwoord in de praktijk brengen als het hem niet van jongsaf aan wordt geleerd?

¹⁴ Vgl. de Amerikaanse NIV: “... that all of us who were baptized **into** Christ Jesus were baptized **into** his death?”

Zie ook de Duitse Schlachter(2000)-vertaling: “... daß wir alle, die wir **in** Christus Jesus **hinein** getauft sind, **in** seinen (4de naamval!) Tod getauft sind?”

¹⁵ Vgl. SV vs. 5: met Hem **één plant** geworden zijn

Vs. 3 t/m 8 helemaal: “Ofte en wetet ghy niet dat so vele als wy in Christum Iesum gedoopt zijn, wy in sijnen doot gedoopt zijn? 4 Wy zijn dan met hem begraven door den doop in den doot, op dat gelijckerwijs Christus uyt de dooden opgeweckt is tot de heerlickheyde des Vaders, alsoo oock wy in nieuwicheyt des levens wandelen souden. 5 Want indien wy met hem eene plante geworden zijn in de gelijkmakinge sijns doots, so sullen wy het oock zijn [*in de gelijkmakinge sijner*] opstandinge. 6 Dit wetende dat onsen ouden mensche met [*hem*] gecrucyght is, op dat het lichaem der sonde te niete gedaen worde, op dat wy niet meer de sonde en dienen. 7 Want die gestorven is, die is gerechtveerdicht van de sonde: 8 Indien wy nu met Christo gestorven zijn, so gelooven wy dat wy oock met hem sullen leven.”

¹⁶ Zie 1 Joh. 2 vs. 6: “Wie zegt in Hem te blijven, behoort in de voetsporen van Jezus te treden.”

Mijn beslissing?

Ik hoor bij volwassendoop nogal eens iets zeggen in de geest van: ik heb voor de Heer gekozen en daarom heb ik mij laten dopen.

De vraag is echter of onze eigen keuze zo'n centrale plaats verdient.

Als ik de Bijbel lees, krijg ik eerder de indruk dat Gods keuze centraal staat. Zo zegt Jezus tegen de discipelen: “Jullie hebben niet Mij uitgekozen, maar Ik jullie, en Ik heb jullie opgedragen om op weg te gaan en vrucht te dragen, blijvende vrucht. Wat je de Vader in mijn naam vraagt, zal Hij je geven.” (Joh. 15:16)

Natuurlijk moesten de leerlingen er ook zelf voor kiezen, Jezus te volgen. Maar, zegt de Heiland, voorop staat Mijn keuze van jullie.

Denk bijv. ook aan Joh. 6 vs. 65: “ ‘Daarom heb Ik jullie gezegd,’ zei Hij, ‘dat iemand alleen bij Mij kan komen als het hem door de Vader gegeven is.’ ”

Is een eigen beslissing dan niet van belang? Zeker wel, maar het is een bescheiden antwoord op Gods gulle gave:

“Door Zijn genade bent u nu immers gered, dankzij uw geloof. Maar dat dankt u niet aan uzelf; het is een geschenk van God.” (Ef. 2:8)

Twee keer dopen?

Een tweede doop in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest komt in de Bijbel niet voor. Daar wordt alleen melding gemaakt van een tweede doop bij mensen die met de doop van Johannes zijn gedoopt (Joh. 19:3), maar dat was niet de Christelijke doop.

De doop is teken van afwassing van de zonde die God ons schenkt. En als wij ontrouw worden en van God afdwalen, blijft Zijn trouw¹⁷ recht overeind staan, want zichzelf verloochenen kan Hij niet (2 Tim. 2:13). De weg terug naar Hem is altijd open, maar dan moeten we wel onze zonden toegeven en om vergeving vragen (1 Joh. 1: 9). Daar is geen tweede doop voor nodig. Trouwens hoe vaak wil men na terugval tot herdoop overgaan?

G.J. van der Vlis, 28 juni 2008.

¹⁷ Denk bijv. aan de gelijkenis van de verloren zoon: hoewel de zoon zijn vader in feite dood wenste – immers pas na de dood van de erflater had hij recht op zijn erfenis - was zijn vader naar hem blijven uitkijken en ontving hij zijn zoon met open armen (Lukas 15: 20).